శ్రీ వసపతి

ప్రస్తుతం భారతదేశాన్ని పట్టి పీడిస్తున్న సమస్యలన్నింటికీ ప్రాతిపదిక-అధిక జనాభాయే! ఒక్కొక్క నిమిషానికి కొన్ని వేలమంది భూమిమీద కొత్తగా కన్ను తెరుస్తున్నారు. జనాభా అతివేగంలో రోజురోజుకీ పెరుగుతుండగా, మేధావులు తయారుచేసిన పంచవర్ష ప్రణాళికలు ఆచరణలో ఘోరంగా దెబ్బతింటున్నాయి. అంచనాలన్నీ తల్లక్రిందులవుతున్నాయి. ఆహారం, నిరుద్యోగం, ఆర్థిక అసమానత్వం, విద్యా మొదలైన పాత సమస్యలు కొరకరాని కొయ్యలవలె తయారవుతున్నాయి. శరవేగంతో సాగవల్సిన నవభారత నిర్మాణం తాబేటి నడకతో సాగుతున్నది. అధిక జనాభా పెరుగుదలను అతివేగంగా అరికట్టితే తప్ప భారతదేశం సర్వతోముఖాభివృద్ధిని గాంచలేదు. మన ప్రభుత్వం ఈ ఉద్దేశాన్ని గ్రహించి మూడవ, నాలుగవ పంచవర్ష ప్రణాళికలలో కుటుంబ నియంత్రణ పద్దు క్రింద హెచ్చు మొత్తాన్ని కేటాయించింది. దాని ఆచరణకు ఎన్నో కుటుంబ నియంత్రణ కేంద్రాలను

స్థాపించి, వైద్యులను, వైద్య సౌకర్యాలను ఏర్పాటు చేసింది. అధికార వికేంద్రీకరణ ప్రధానాశయంగా నెలకొల్పబడ్డ పంచాయతీ సమితులద్వారా గ్రామాలలో విశృంఖలంగా పెరిగిపోతున్న జనాభాను సులభంగా అరికట్టవచ్చు.

కుటుంబ నియంత్రణ పథకం క్రింద మా వూళ్ళో ఒక సారి "వేసక్టమి" క్యాంప్ ఏర్పాటు చేయబడింది. మా పంచాయతీ సమితి క్రిందవున్న హెల్తు సెంటర్ల డాక్టర్లంతా మా వూరు వొచ్చి మకాం వేశారు. రెండు రోజులపాటు ఆ వైద్య సిబ్బంది మా వూళ్ళో విడిదిచేసి, సాధ్యమైనంత ఎక్కువ మందికి వేసక్టమీలు చేసి సంతానోత్పత్తికి "ఫుల్‌స్టాప్" పెట్టించాలని సంకల్పించారు.

కాని మా వూళ్లో సంతానోత్పత్తికి పనికివచ్చే వయస్సులోవున్న ప్రజలెవ్వరూ ముందుకు రాలేదు. డాక్టర్లూ, పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటు, మరి ఇతర ఉద్యోగులు ఎంతో మందికి ఎంతో చెప్పి చూశారు. కాని ప్రతివాడు ఏదో భయాన్నీ అనుమానాన్నీ వ్యక్తపరచసాగాడు. "వేసక్టమీ చేయించుకుంటే ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుందటగా!" "పురుష శక్తి క్షీణిస్తుందటగా!" "సంతానోత్పత్తి భగవంతుని సృష్టి. దానికి కృత్రిమ పద్ధతులద్వారా స్వస్తిచెప్పడం ఓ రకంగా పాపం!"- ఈ విధంగా తమ తమ అభిప్రాయాలను చాలా మంది వెల్లడి చేశారు. కొంతమంది పొలాలకేసి వెళ్ళి మొహాల్ని చాటుచేశారు. మరికొంతమంది ఇంట్లో వుండే

"లేరు అనిపించారు. ఈ పూరివాళ్ళు వొట్టి మూర్ఖులు అనుకున్నారు డాక్టర్లు.

ఆ రోజు ఉదయం తొమ్మిది గంటల వరకు ఎవ్వరూ "మేము వేసక్టమీ చేయించుకుంటాము" అని ఉత్సాహంగా తమంతట తాము హెల్తు సెంటరుకు వెళ్ళలేదు. పరికరాల్ని సిద్ధం చేసుకున్న డాక్టర్లు మనుషుల కోసం తీవ్రంగా ఎదురు చూస్తున్నారు.

తొమ్మిదింబావుకు పెంచలయ్య ఉషారుగా హెల్తు సెంటరుకు వెళ్ళాడు. పెంచలయ్య అంటె మా ఊళ్ళో ఓ నిరుపేద. కూలినాలీ చేసికొని అయిదుగురు పిల్లల్ని పోషిస్తూ బ్రతుకును కొండమీదకు బండి ఎక్కుతున్నంత బరువుగా లాగుతున్నాడు. రోజూ ఇంట్లో పొయ్యిమీదకుండ ఎక్కుతున్నదో లేదోనన్న అనుమానం కూడా మా వూళ్లో చాలా మందికున్నది. అలాంటి పెంచలయ్య వేసక్టమీకిత్వరపడడంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

కాని పెంచలయ్యను చూసి డాక్టరు ముక్కుమీద వ్రేళ్ళు వేసుకున్నారు. చిరిగిన చొక్కాతో, పంచతో, నల్లగా తుమ్మచెక్కలాగ కాత్రరేసుకుపోయిన మొహంతో, కళ్ళు పీక్కుపోయి హాస్పిటల్ పేషంటులా వున్నందుకు కాదు ఆయన వయస్సు యాభై పైచిలుకు వుంది.

"నీ వయస్సెంత?" అన్నాడు ఓ డాక్టరు.

పెంచలయ్య పెదవులపై నిర్లక్ష్యమైన చిరునవ్వు పొర్లింది.

"యాభై అయిదో, ఆరో"

"నీకు పిల్లలెంతమంది?"

"అయిదుగురు. ముగ్గురాడపిల్లలూ ఇద్దరుమగపిల్లలూ"

"ఆఖరి సంతానం వయస్సెంత?

"పదేళ్ళు?

"ఇంకా నీకు వేసక్టమీ ఎందుకు...? అన్నాడు డాక్టరు కనుబొమ్మలు ఎగురవేస్తూ.

"అదేమిటి బాబుగారు! అలా అంటారు పిల్లల్ని పుట్టించేశక్తి నాలో అడుగంటి పోయిందంటారా? నేను పుట్టినప్పుడు మా తండ్రివయస్సు అరవై" అన్నాడు పెంచలయ్య గర్వంగా.

ఆ డాక్టర్లు ఒకళ్ళ మొహాల్లోకొకళ్ళు చూసుకున్నారు. ఈ ఊళ్లో ఫస్టు కేసు ఇట్లాంటిది దొరికినందుకు విసుక్కున్నారు.

"సరే, ఆ టేబుల్ ఎక్కు" అన్నాడు ఓ డాక్టరు లెక్కకైనా పనికివస్తాడని.

పెంచలయ్య మెల్లగా టేబుల్ ఎక్కాడు. కాంపౌండరు పరికరాల్ని సిద్ధంచేశాడు. ఆయనకు వేసక్టమీ చేస్తూన్న డాక్టరు దిగ్భ్రమ చెందాడు.

“[illegible] బాబూ! నువ్వు ప్రతిదానికీ నే పెద్దరికం చేయించు
కున్నావురా! ఇప్పుడెందుకొచ్చావ్? [illegible] కొంపలు [illegible]
గట్టిగా అన్నాడు డాక్టరు.

[illegible] టేబుల్ మీద, తల వ్రేళ్ళాడ దీసుకున్నాడు.

“[illegible] మోసం చేస్తావా?” గర్జించాడు.

“[illegible] మా [illegible] చేయించు
కున్నావు బాబూ! అప్పుడు [illegible] అస్పత్రిలో [illegible] పదిహేను
రూపాయలిచ్చారు చేయించుకున్నందుకు. ఇప్పుడు చేయించు
కుంటే [illegible] పదిహేను రూపాయలిస్తారని ఆశపడి వచ్చాను
బాబూ! [illegible] చేసిన పేదవాణ్ని. అందుకని పిల్లల్ని
పోషించాలి [illegible] దారి కనబడం లేదు.” అన్నాడు [illegible]
తలెత్తకుండానే